GRATIAN. 3. Pars. „ ECCE, qui ordinandus eſt in Epiſcopum, non ſolùm „ tempore ſuæ Ordinationis, ſed etiam omni tempore poſt „ Baptiſma à crimine immunis eſſe debet.

ORDINANDUS IN EPISCOPUM SIT UNIUS UXORIS VIR.

DISTINCTIO XXVI.

GRATIAN. 1. Pars. „ SEQUITUR in utraque Epiſtola [a], *unius uxoris* „ *virum*, poſt Baptiſma videlicet, non ante Baptiſmum. „ Unde

a 1. Tim. 3. & Tit. 1.

I. HIERONYMUS α ſcribit ad Oceanum, *Epiſt.* 83. [c. an. 390. *è Palæſtina Romam.*]

Poſt baptiſmum debet eſſe monogamus, qui in Epiſcopum eſt ordinandus.

UNius [b] uxoris virum, id eſt, monogamum poſt Baptiſmum. Si enim & antè conjugem habuit, quæ obierit; non ei imputatur, cui prorſus novo homini [c] nec ſtupra, nec alia, quæ antè fuerunt, jam obſunt.

b Beda & Gloſſ. ord. 1. *Tim.* 3. ad hæc verba. c Gloſſ. non habet.

¶ CORR. ROM. α *Hieronymus.*] Sententiæ quidem hujus, & ſequentis capitis ſunt Patrum, qui citantur, id eſt, Hieronymi, & Auguſtini: verba tamen ipſa potiùs videntur ſumpta ex collectaneis Bedæ, & ex Gloſſa ordinaria; hujus quidem capitis *in primam ad Timoth. cap.* 3. ſequentis verò *in Epiſtolam ad Titum c.* 1.

GRATIAN. „ CONTRA verò teſtatur ſcribens

II. AUGUSTINUS in Epiſtola ad Titum. [d] [an. 401. *in Africa.*]

Qui ante Baptiſmum habuerit unam, & poſt Baptiſmum aliam, ordinandus non eſt.

ACutiùs [e] intelligunt, qui nec eum, qui Catechumenus, vel Paganus habuit alteram, ordinandum cenſuerunt: quia de ſacramento agitur, non de peccato α. Nam in Baptiſmo peccata omnia dimittuntur: & qui dixit [f]: *Si nupſerit virgo, non peccat*, ſatis declaravit nuptias non eſſe peccatum. Propter ſanctitatem autem Sacramenti, ſicut femina, ſi catechumena vitiata eſt, non poteſt poſt Baptiſmum inter Dei virgines conſecrari: ita non abſurdè viſum eſt bigamum non peccaſſe, ſed normam ſacramenti amiſiſſe, non ad vitæ meritum, ſed ad ordinationis Eccleſiaſticæ ſignaculum neceſſariam. Et ſicut plures antiquorum Patrum uxores, ſignificaverunt futuras ex omnibus gentibus Eccleſias, uni verò ſubditas, id eſt, Chriſto: ita noſter Antiſtes, id eſt, Epiſcopus unius uxoris vir ſignificat ex omnibus gentibus unitatem uni viro Chriſto ſubditam.

d In Gloſſ. ordinaria *in c.* 1. *Epiſtolæ ad Titum*, ſumpta tamen ſententia ex B. Auguſt. *in lib. de bono conjugali, c.* 18. e XXVIII. *q.* 3. *can. acutiùs.* Ivo, *p.* 8. *c.* 294. Pann. *l.* 6. *c.* 66. Anſ. *l.* 9. *c.* 59. Polyc. *l.* 2. *tit.* 31. f 1. *Cor.* 7.

2. Pars. §. 1. Itaque ſicut duobus dominis ſervire [g], ſic ab uno Deo apoſtatare, & in alterius ſuperſtitionem ire, non licet.

g *Matth.* 6.

¶ CORR. ROM. α *De peccato.*] Sequebatur, *propter ſanctitatem ſacramenti, ſicut ſi femina, &c.* Reſtitutus eſt totus hic locus ex Gloſſa ordinaria. Nam apud B. Auguſtinum, & reliquos Collectores copioſior etiam eſt.

III. *Item* INNOCENTIUS I. Ruffo, & Euſebio, & ceteris Epiſcopis Macedon. *Epiſtolâ 22. c.* 2. [an. 414. *Româ in Macedoniam.*]

Bigamus α *probatur, qui ante Baptiſmum habuerit unam, & poſt Baptiſmum alteram.*

DEinde [h] ponitur non dici oportere bigamum eum, qui catechumenus habuerit, atque amiſerit uxorem, ſi poſt Baptiſmum fuerit aliam ſortitus, eámque primam videri, quæ novo homini copulata ſit; quia illud conjugium per [i] Baptiſmi ſacramentum cum ceteris criminibus ſit ablutum [k]. Quod cùm de una utique dicitur, certè, ſi tres habuerit in vetere poſitus homine uxores β, erit ei, quæ poſt Baptiſmum quarta eſt, ſic interpretantibus prima, & virginis [1] æquè nomen accipiet, quæ quarto ducta eſt loco. Quis (oro) iſtud non videat contra Apoſtoli eſſe præceptum, qui ait, unius uxoris virum oportere fieri [l] Sacerdotem? Sed objicitur, quòd in Baptiſmo totum, quidquid in vetere homine geſtum eſt, ſit ſolutum. Dicite mihi (cum pace veſtra loquor) crimina tantùm dimittuntur in Baptiſmo, an & illa, quæ ſecundùm Domini [m] præcepta, ac Dei inſtituta complentur? Uxorem ducere crimen eſt, an [2] non eſt crimen? Si crimen eſt, ergo (præfatâ veniâ dixerim) erit autor in culpa: qui, ut crimina committerentur, in Paradiſo [n] præcepit γ: cùm ipſe eos benedixit. Si verò non eſt crimen, quia quod Deus inſtituit [o], nefas ſit crimen appellari, & Salomon addidit [p]: *Etenim à Deo præparatur viro uxor*, quomodo creditur inter crimina eſſe dimiſſum, quod autore Deo legitur conſummatum? Quid de talium filiis percenſetur? Numquid [q] non erunt admittendi in hereditatis conſortio [r], quia ex ea ſuſcepti ſunt, quæ ante Baptiſmum fuit uxor, erúntque appellandi vel naturales, vel ſpurii: quia non eſt legitimum matrimonium, niſi illud (ut vobis videtur) quod poſt Baptiſmum aſſumitur? Ipſe Dominus, cùm interrogaretur à Judæis, ſi liceret dimittere uxorem, atque exponeret fieri non debere, addidit [ſ]: *Quod ergo Deus junxit, homo non ſeparet.* Ac ne de his locutus eſſe credatur, qui poſt baptiſmum δ ſortiuntur; meminerint hoc & à Judæis interrogatum, & Judæis eſſe reſponſum. §. 2. Quæro, & ſolicitus quæro, ſi una eademque ſit uxor ejus, qui eſſet Catechumenus, poſteà ſit Fidelis, filiuſque ex ea, cùm eſſet Catechumenus, ſuſceperit; ac poſteà alios, cùm Fidelis; utrum ſint appellandi fratres, an non habeant, poſteà defuncto patre, ercifcundæ hereditatis conſortium, quibus filiorum nomen regeneratio ſpiritualis creditur abſtuliſſe? Quod cùm ita ſentire, atque judicare abſurdum eſt, quæ (malum) ratio eſt, hoc defendi, & vacua magis opinione ſtatui, quàm aliqua autoritate roborari? cùm non poſſit inter peccata deputari, quod Lex præcepit & Deus junxit? §. 3. Numquid ſi quis Catechumenus virtutibus ſtuduerit, humilitatem ſecutus fuerit, patientiam tenuerit, eleemoſynas fecerit, morti deſtinatos quilibet ratione eripuerit, adulteria exhorruerit, caſtitatem tenuerit; quæro ſi hæc, cùm fuerit factus Fidelis, amittit; quia per Baptiſmum, totum, quod vetus homo geſſerat [3], putatur auferri? Aſpiciamus gentilem hominem Cornelium [t] orationibus, atque eleemoſynis vacantem, Angelum audientem per revelationem, ipſumque Petrum ε videntem; numquid per Baptiſmum [4] hæc illi ablata ſunt, propter quæ ei Baptiſmus videtur eſſe conceſſus? Si ita creditur, mihi credite, non modicum erratur: quia quidquid benè geſtum fuerit, & fecundius præcepta Legalia cuſtoditum, non poteſt ſufficientibus deperire. §. 4. Nuptiarum ergo copula, quia Dei mandato perficitur, non poteſt dici peccatum: & quod peccatum non eſt, ſolvi inter peccata credi omnino non debet: eritque integrum æſtimare aboleri non poſſe priores nomen uxoris, cùm non dimiſſum ſit pro peccato, quod [u] ex Dei ſit voluntate completum.

h Burch. *l.* 4. *c.* 98. Ivo, *p.* 1. *cap.* 292. & *p.* 8. *c.* 303. Polyc. *l.* 6. *tit.* 4. i poſt. *orig.* k *al.* ablatum. l 1. *Tim.* 3. & *ad Tit. c.* 1. m legis. *orig.* n *Gen.* 1. o junxit *orig.* p *Prov.* 19. q XXVIII. *q.* 1. *Numquid.* r *al.* conſortium. ſ *Matth.* 19. t *Act.* 10. u *al.* quia.

¶ CORR. ROM. α *Bigamus.*] Rubrica hujus capitis, & ſequentis, quæ in codicibus impreſſis erant tranſpoſitæ, in ſuum locum ex aliquot manuſcriptis ſunt reſtitutæ.

β *Homine uxores.*] Sic in omnibus manuſcriptis, & apud Burchardum, & Ivonem *part.* 1. *c.* 292. quamvis in originali, & apud eumdem Ivonem *part.* 8. *c.* 303. paulò aliter, & obſcurius legatur.

γ *Præcepit.*] In orig. & apud ceteros Collect. legitur, *in Paradiſo cum ipſe eos jungeret, benedixit.*

δ *Qui poſt Baptiſmum.*] Apud Burchardum, & Ivonem *in prima parte* legitur, *qua poſt Baptiſmum ſortiuntur.* Sed in originali, & apud Ivonem *part.* 8. & in Pannormia, & infrà XXVIII. *q.* 1. *c. numquid*, hoc modo: *qui poſt Baptiſmum uxores ſortiuntur.* Verùm ob Gloſſam nihil eſt mutatum.

ε *Ipſumque Petrum.*] Apud Innocentium in codice Canonum, & Burchardum eſt: *atque eleemoſynis revelationem, Petrùmque ipſum vidiſſe.* Apud ipſum Innocentium in tomis Conciliorum: *per revelationem Angelum, Petrùmque ipſum vidiſſe.* Apud Ivonem: *Petrum ipſum revelatione vidiſſe.*

¶ PITH. [1] *Virginis.*] 2. V. C. *Virgini.*

[2] *An.*] 2. V. C. *aut.*

[3] *Geſſerat.*] V. C. *geſſerit.*

[4] *Numquid per baptiſmum.*] *ne per baptiſma hæc illi abluta ſunt.* Ita 3. vet. Cod.

IV. *Item* AMBROSIUS *lib.* 1. *de officiis, c. ult.* [an. 377. *in Inſubria.*]

In Baptiſmate culpa dimittitur, non lex conjugii aboletur.

UNa [x] tantum, ne repetita nobis copula permittitur; & in ipſo conjugio lex eſt non iterare conjugium, nec ſecundæ conjugis ſortiri conjunctionem. Quod plerique mirum videtur, cur etiam ante Baptiſmum iterata α conjugia electioni muneris, & prærogativæ Ordinationis impedimenta generent, cùm etiam delicta obeſſe non ſoleant, ſi lavacri remiſſa fuerint Sacramento. Sed intelligere debemus, quia in Baptiſmo culpa dimitti poteſt, lex aboleri non poteſt. In conjugio non culpa, ſed lex eſt. Quod culpæ eſt igitur, in Baptiſmo relaxatur: quod legis eſt, in conjugio non ſolvitur. Quomodo autem poteſt hortator eſſe viduitatis, qui ipſe conjugia frequentaverit?

x Ivo, *p.* 8. *c.* 291. Pann. *l.* 6. *c.* 64.

¶ CORR. ROM. α *Iterata.*] Apud B. Ambroſium locus hic variè legitur. Nam in Auguſtini impreſſionibus habetur, *iterato conjugio.* in recentioribus verò *iterati conjugii*: itemque in Pannormia, & apud Ivonem. In his tamen, quæ ſequuntur, concordant, ſic legendo, *ad electionem muneris, & prærogativam ordinationis impedimenta generentur.*

GRATIAN. “ JOANNES etiam Baptiſta dum Herodem ab inceſtu prohiberet dicens [y]: *Non licet tibi habere uxorem fratris tui*; evidenter oſtendit inter Infideles conjugia eſſe: Unde datur intelligi, quòd bigami dicuntur non ſolùm, qui poſt Baptiſma conjugia frequentant, ſed etiam, qui unam ante Baptiſmum, & poſt Baptiſmum alteram habuiſſe probantur. §. 1. Bigamus verò in Sacerdotem ordinari non debet; non quia deliquerit ſecundam accipiendo uxorem: ſed quia prærogativâ exutus eſt Sacerdotis. Unde ait

y *Matth.* 14.

V. AMBROSIUS ad Vercellenſes, *lib.* 10. *Epiſt.* 82. [c. an. 397. *Mediolano in Liguriam.*]

Non peccat bigamus, ſed prærogativâ Sacerdotis exuitur.

QUi ſine [z] crimine eſt unius uxoris vir, tenetur [a] ad legem Sacerdotii ſuſcipiendi. Qui autem iteraverit conjugium, culpam quidem non habet coïnquinari, ſed prærogativâ exuitur Sacerdotis.

z Ivo, *p.* 8. *c.* 290. Pann. *l.* 6. *c.* 63. a *al.* teneatur.

EPISCOPI ET ORDINATI SACRIS, MATRIMONIO NON GAUDEANT.

DISTINCTIO XXVII.

GRATIAN. 1. Pars. „ QUOD autem unius uxoris vir Epiſcopus eſſe jubetur; „ quæritur, an de tempore Ordinationis hoc ſit accipiendum, „ ut tempore ſuæ adminiſtrationis, ejus „ poſſit copulâ fungi, quam unicam, & virginem ſibi deſpon„ſavit. Hoc prohibet dicens

I. MARTINUS Papa [a]. * [c. an. 572. *in Hiſpania.*]

Non ordinetur Diaconus, niſi caſtitatem fuerit profeſſus.

DIaconus [b] qui eligitur, ſi conteſtatus fuerit pro accipiendo matrimonio, & dixerit non poſſe in caſtitate permanere, hic non ordinetur. Quòd ſi in Ordinatione tacuerit, & ordinatus fuerit, & poſteà matrimonium deſideraverit, alienus ſit à miniſterio, & vacet à Clero.

a Apud Martinum Bracarenſem, *c.* 39. b *Diſt.* 28. *Diaconi.* Ivo, *p.* 6. *c.* 376. Pann. *l.* 3. *c.* 97.

¶ CONTIUS. * *Papa.*] Papam intelligas hîc *Epiſcopum*, ut apud Sidonium Apollinarem omnes Galliarum Epiſcopi appellantur Papæ. Sedit autem hic Martinus Epiſcopus Braccarenſis civitatis Hiſpaniæ, circa annum Chriſti 625. ante Iſidorum ſcilicet qui ejus excerptiones collegit in Corpore canonum.

GRATIAN. „ HAC autoritate datur intelligi, quòd illi, qui uxores „ habent, vel accipere volunt, nec Diaconi, nec Sacerdo„tes fieri poſſunt, niſi continentiam profiteantur. §. 2. Si „ verò Diaconus à miniſterio ceſſare voluerit; & contracto „ matrimonio licitè poteſt uti. Nam etſi in Ordinatione ſua „ caſtitatis votum obtulerit; tamen tanta eſt vis in Sacra„mento conjugii, quòd nec ex violatione voti poteſt diſſol„vi ipſum conjugium. Unde

II. AUGUSTINUS α in libro de bono viduitatis ad Julianam viduam, *cap.* 10. [c. an. 401. *in Africa.*]

Nubentes poſt votum non ſunt adinvicem ſeparandi.

2. Pars. QUidam [c] nubentes poſt votum aſſerunt adulteros eſſe. Ego autem dico, quòd graviter peccant, qui tales dividunt.

c Infrà XXVII. *q.* 1. *c. nuptiarum.* §. *proinde.*

¶ CORR. ROM. α *Auguſtinus.*] Verba propria hujus capitis non ſunt inventa apud B. Auguſtinum. Sententia tamen habetur in libello de bono viduitatis. Omnino autem intelligendum hoc eſt de voto ſimplici, ut Gratianus in fine hujus diſtinctionis exponit.

III. *Item* THEODORUS in Pœnitentiali. [c. an. 670. *in Anglia.*]

De eodem.

SI vir [d] ſimplex α votum virginitatis habens adjungitur uxori, poſteà non dimittat uxorem, ſed tribus annis pœniteat.

d Ibid. *c. ſi quis votum.*

¶ CORR. ROM. α *Simplex.*] Abeſt vox iſta ab omnibus manuſcriptis, & infrà XXVII. *q.* 1. *cap. ſi quis votum*, etiam ab impreſſis. In aliquot tamen pervetuſtis, eſt Gloſſa interlinearis.

GRATIAN. „ E contra verò ſcribit

IV. HIERONYMUS α. [imò Auguſtinus c. an. 401. *in Africa.*]

Damnabile eſt voventibus virginitatem, velle nubere.

VOventibus [e] virginitatem, non ſolùm nubere, ſed etiam velle damnabile eſt.

e Infrà XVII. *q.* 1. *c. voventib.* *Sent.* 4. *d.* 38.

¶ CORR. ROM. α *Hieronymus.*] Gratianus hîc, & infrà XVII. *q.* 1. *c. voventibus.* & Magiſter ſententiarum hoc tribuunt Hieronymo, apud quem non eſt inventum. In Gloſſa ordinaria 1. *Tim. c.* 5. ad ea verba, *habentes damnationem*, refertur ex B. Auguſtino, cujus propria verba habentur infrà *in c. nuptiarum.* XXVII. *q.* 1. *poſt principium.*

V. IDEM contra Jovinianum, *lib.* 1. [an. 390. *in Palæſtina.*]

Damnationem habebit, ſi nupſerit, quæ virginitatem vovit.

SI nupſerit [f] virgo, non peccat [g], non illa virgo, quæ ſemet [h] Dei cultui dedicavit. Harum enim ſi qua nupſerit, habebit damnationem; quia primam [i] fidem irritam fecit.

f Ivo, *p.* 7. *c.* 124. Pann. *l.* 3. *c.* 192. 1. *Cor.* 7. g peccavit. *Hier.* h *al.* quæ ſe ſemel. i 1. *Tim.* 5.

VI. *Item* NICOLAUS Papa I. ad Albinum [k] Viennen. [1] Eccleſiæ Archiepiſcopum. [c. an. 865. *Româ in Germaniam.*]

Quæ ſanctimonialem ſe eſſe finxerat, nubere non valet.

QUod interrogaſti [l] de femina, quæ poſt obitum mariti ſui ſacrum velamen ſuper caput ſuum impoſuit, & finxit ſe ſub eodem velamine Sanctimonialem eſſe; poſteà verò ad nuptias rediit: bonum mihi videtur; quia per hypocriſim Eccleſiaſticam regulam conturbare voluit, & non legitimè in voto ſuo permanſit; ut pœnitentiam agat de illuſione nefanda, & revertatur ad id, quod ſpopondit, & in ſacro miniſterio permaneat, quod inchoavit [m].

k Valdè variant hæc nomina *in exemplaribus*, & *Burch.* & *Ivone.* l Burch. *l.* 8. *c.* 47. Ivo, *p.* 7. *c.* 65. & 152. Pann. *l.* 3. *c.* 205. m *al.* miniſterio inchoavit.

¶ PITH. [1] *Albinum Viennen.*] V. C. *Adalwinum Juvanenſis Eccleſiæ Archiepiſc.* Catalog. Epiſcoporum Saliſburg.

VII. IDEM ad eumdem [c. an. 865. *Româ in Germaniam.*] PALEA.

NAm ſi [n] conſenſerimus, quòd omnia Sacramenta Eccleſiaſtica quiſque prout vult, fingat, & non verè faciat; omnis ordo Eccleſiaſticus turbabitur; nec Catholicæ fidei jura conſiſtunt, nec Canones ſacri ritè obſervantur. Quid enim profuit Simoni Mago Baptiſmum ſacrum fictè ſuſcipere, & in Chriſtianitate permanſurum ſe finxiſſe, cùm per Apoſtolum fraude ejus detecta, quod ſibi futurum eſſet, pronunciatum fuit? Ait enim [o]: *Pecunia tua tecum ſit in perditionem: cor enim tuum non eſt rectum coram Deo. Pœnitentiam itaque age ab hac nequitia tua, & roga Deum, ſi fortè remittatur tibi hæc cogitatio cordis tui: in felle enim amaritudinis, & obligatione iniquitatis video te eſſe.* Ideò tales, niſi reſipiſcant, ſpirituali gladio percutere cenſemus. Non enim fas eſt Spiritui Sancto mentiri [p], ſicut Ananias, & Saphira mentiti ſunt, & ſtatim perierunt.

n Burch. & Ivo, *ibidem.* Pann. *l.* 3. *c.* 206. o *Act.* 8. p *Act.* 5.

¶ CORR. ROM.] Caput hoc in multis Gratiani codicibus (in quibus habetur ſine nomine Paleæ) eſt conjunctum ſuperiori, quemadmodum & apud Burchardum, & Ivonem. In Pannormia autem eſt ſejunctum.

VIII. *Item* CALIXTUS Papa II. [Imò Urbanus II. c. an. 1090.]

In ſacris Ordinibus conſtituti non ducant uxores; & ſi duxerint, ſeparentur.

PResbyteris, Diaconis, Subdiaconis, & Monachis concubinas habere, ſeu matrimonia contrahere penitus interdicimus: contracta quoque matrimonia ab hujuſmodi perſonis disjungi, & perſonas ad pœnitentiam redigi debere juxta ſacrorum Canonum diffinitiones judicamus.

¶ CORR. ROM.] Hic Canon inventus eſt in cod. Vatic. Biblioth. in fragmento cujuſdam Concilii ab Urbano ſecundo habiti c. 2. ex eodem verò Concilio ſunt Canones, *Alienationes* XII. *q.* 2. & *Paternarum* XXIV. *q.* 3.

GRATIAN. “ HIC diſtinguendum eſt, quòd voventium alii ſunt ſimpliciter voventes, de quibus Auguſtinus, & Theodorus locuti “ ſunt: alii ſunt, quibus poſt votum, benedictio accedit con“ſecrationis, vel propoſitum religionis, de quibus Hierony“mus, & Nicolaus, & Calixtus ſcripſerunt. Unde ſcribens ait

IX. IDEM HIERONYMUS contra eumdem Jovinianum *lib.* 2. [an. 390. *in Palæſtina.*]

Inceſtæ ſunt virgines, quæ poſt conſecrationem nubunt.

VIrgines [q], quæ poſt conſecrationem nupſerunt, non tam adulteræ ſunt, quàm inceſtæ.

q Ivo, *p.* 7. *c.* 124. Pann. *l.* 3. *c.* 193.

ORDINANDI SACRIS CONTINENTIAM PROFITEANTUR.

DISTINCTIO XXVIII.

GRATIAN. 1. Pars. “ ECCE oſtenſum eſt, quòd nolentes vovere continen“tiam, nec ad Subdiaconatum, nec ad ſuperiores poſſunt “ gradus conſcendere. Unde ad Subdiaconatum acce“dentes, non ſine voto caſtitatis jubentur admitti, autori“tate B. Gregorii, qui ſcribens ait

I. B. GREGORIUS Petro Subdiacono *lib.* 1. *Epiſt.* 42. *in fin.* [an. 591. *Româ in Siciliam.*]

Non fiat Subdiaconus, qui ſe caſtè victurum non promiſerit.

NUllum facere Subdiaconum præſumant Epiſcopi [a], niſi qui ſeſe victurum caſtè promiſerit. & *nonnullis interjectis*: Quia nullus ad miniſterium altaris accedere debet, niſi cujus caſtitas ante ſuſceptum miniſterium fuerit approbata.

a Infrà *diſt.* 31. *c. ante triennium.*

II. *Item* INNOCENTIUS II. in Concilio Romano *c.* 5. [an. 1139. *Romæ.*]

Subdiaconus, & ſuprà conſtituti, incontinentes, uxorem, aut concubinam ducentes, Eccleſiaſtico beneficio, & officio careant.

DEcernimus [b], ut ii, qui in ordine Subdiaconatûs [c], & ſuprà, uxores duxerint, aut concubinas habuerint, Officio, atque Eccleſiaſtico Beneficio careant. Cùm enim ipſi templum, vaſa Domini, & ſacrarium Spiritûs Sancti debeant eſſe, & dici; indignum eſt eos cubilibus, & immunditiis deſervire.

b Pann. *l.* 8. *c.* 142. c Diaconatûs. *Pann.*

III. *Item* EX CONCILIO TOLETANO IV. *c.* 26. [an. 633. *in Hiſpania.*]

Caſtè ſe victuros promittant in Diaconos, vel Presbyteros ordinandi.

2. Pars. QUando Presbyteri [d], aut Diaconi per parochias conſtituuntur; oportet eos primùm profeſſionem Epiſcopo

d Burch. *l.* 2. *c.* 157.